

[Madsen-Mygdal.]

have opgivet vore principielle Synspunkter, at i en Situation som denne skal vi se paa Realiteterne og prøve paa at opnaa det bedste, der kan naas i Øjeblikket, og jeg har en Følelse af, at det har vi naaet med det Forslag, her foreligger. Det er i hvert Fald betydelig mere, end der er opnaaet ved tidligere Forhandlinger om dette Emne.

Jeg gentager, at vi agter for vort Vedkommende at arbejde videre for, at der skabes et saadant Flertal, ogsaa i Folketinget, at der kan opnaas fuld skattemæssig Retfærdighed paa det Omraade, vi her drøfter, nemlig den kommunale Ejendomsbeskatning.

A. C. D. Petersen: Det undrer mig naturligvis ikke, at Ministeren saa kraftigt tog Partiet Venstre i Forsvar overfor denne Lovgivning. Men Ministeren er jo her kommet for Skade at være i Modstrid med sit Hovedorgan paa Fyn, som paaviser, at den Gevinst, som Ministeren har faaet i denne Sag, er netop den principielle Ændring af Udskrivningsværdierne for Ejendomsskatterne til Amtskommunen, som der her er Tale om. Det kan nok være, at denne aabne Udtalelse er kommet Ministeren lidt for tidligt, men den er der nu en Gang, og jeg kan ikke rigtig tænke mig, at et saa betydeligt Organ indenfor Ministerens Parti skulde have taget helt fejl af den Retningslinie, Ministeren har anlagt.

Ministeren førte dernæst klogeligt Kriegen over paa disse forholdsvis mindre betydende Enkeltheder og mente, at jeg havde gjort mig Skyld i en Misforstaaelse. Jeg vil da gerne sige til Ministeren, at naar han nu præciserer, at det er Handelsværdien, han opererer med, gør dette ikke Sagen bedre, for det vil sige, at Forholdene for Landbruget bliver ringere, nemlig at Landbruget saa meget tidligere skal have Skatterne tilbage igen. For havde Ministeren opereret med landøkonomisk Driftsbureauus Tal, som vi almindeligt anvender i Diskussionen, skulde ifølge den bogførte Værdi Forrentningsprocenten indenfor Landbruget have været 5,6, og jeg tror, at Forskydningerne i den bogførte Værdi fra 1929—30 til nu er betydeligt ringere, end Forskydningerne i Handelsværdien. Det maa være Værdien af Landbrugets Ejendomme, der varierer efter Konjunkturerne, som Ministeren sagde.

Ministeren sagde, at det var ikke kløgt at fastholde de gamle Stridspunkter, dem skulde man lægge til Side i en saa overmaade vanskelig Tid som den, vi nu er inde i. Det havde været overordentlig smukt, hvis

Ministeren selv havde holdt sig dette efterretteligt, men det er jo netop Ministeren, der har ført Stridspunkterne ind. Havde Ministeren kun gjort det, som Situationen opfordrer til i saa høj Grad, at ned sætte Ejendomsskatterne for det betrængte Landbrug paa den Maade, han har foreslaaet, og under visse Betingelser føre dem tilbage paa samme Maade uden at gaa bort fra den forholdsmæssige Beskatning af de to Ejendomsfaktorer, Ejendomsbeskatning og Grundværdibeskatning! Men her er det netop, Ministeren fører et af de gamle Stridspunkter i Marken, idet han siger: Nu maa vi benytte Lejligheden til at udbygge vor Interesse i at faa forøget Grundskyldsbeskatning.

Det kan Ministeren vel ikke bortforklare, at han lægger i det, og det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i høj Grad maa have overset dette, naar han siger, at her sker ingen principielle Ændringer i Ejendomsbeskatningen. Jo, der sker netop principielle Ændringer i Ejendomsbeskatningen, idet man nu for Amtsejendomsskatternes Vedkommende praktisk talt gaar over til det fulde Grundskyldsprincip, og derfor har det ærede Medlem været nødt til at gaa med til at ændre den Maksimumspromille, som det ærede Medlem i 1926 sammen med mit Parti satte saa stærkt ind for at gennemføre, for at man ikke i saa høj Grad skulde lægge Skatterne over paa Jorden.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal taler om, at man ikke skal gøre dette til en sekterisk Synsmaade, eller hvorledes det nu var, det ærede Medlem udtrykte sig, fordi det ikke betød saa forfærdeligt meget, om det var paa Grundskylden eller paa Ejendomsskylden, disse Ejendomsskatter laa, men dette er jo i afgørende Strid med, hvad det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal før i Tiden har hævdet.

Jeg mener imidlertid ikke, Tiden er inde til at komme ind paa udførlige Betragtninger over, hvorledes Grundskyldsprincippernes Gennemførelse vil føre til en social Forskydning indenfor Landbruget, saaledes som de virkelige Grundskyldstilhængere hævder, det vil ske. Den højtærede Indenrigsministers Parti har jo gennem sine forskellige Talere hævdet, at naar man vil have Grundskyld gennemført, er det, fordi man ønsker sociale Virkninger deraf, man ønsker, saaledes som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen siger, at Jorden skal falde betydeligt i Værdi, saa at Adgangen til at faa Jord kan lattes saa meget som muligt. Derfor siger jeg, at den højtærede Inden-